

LXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Oprettelse af Menighedsraad m. m.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 24de Januari 1861)

Det foreliggende Lovforslag tilfigter ved at give Røgmændene gennem valgte Repræsentanter Deel i Styrelsen af et Sogns kirkelige Anliggender, at fremkalde en større kirkelig Selvbevidsthed, Selvvirksomhed og Almeenaand i Menighederne, og berøber tillige denne Grundlaget for deres Repræsentation, i videre Kredse af Kirkesamfundet saant for deres Deelagtighed i den herfra udgaaende Myndighed. De betælsagende Motiver bebude det derfor ogsaa som et Bidrag „til Indfrielse af det ved Grundlovens § 80 givne Løfte.“

Hvor ønskeligt det end var, om de nævnte Formaal kunde fyldestgøres, og hvor lidet man end misfjender den Betydning, som hvide Former have for det indre Livs Udvikling, naar de kun passe til det Trin, hvortil dette er kommet, har Udvalgets Fleertallet (Hammerich, Hafs, Høgsbro, S. Jensen, Kraiberg, C. Petersen og Winther) dog ikke kunnet overbevise sig om, at den Weiher anvistes, er den rette for at naae Maalet. Forslaget søger nemlig ikke sit Udgangspunkt i Menigheder, der, hvor mangelfulde de end i flere Retninger kunne være, dog frit og aandeligt slutte sig om en af Folkekirkens Præster, hvis Tro de bele, men derimod i Menigheder, der ere dannede ved de udvortes

Sognegrændser uden Hensyn til, i hvor forskjellige kirkelige Anstuelser der maaskee findes indenfor dem, ja uden Hensyn til, om de der Bosiddende maaskee have Løst Sognebaandet og sluttet sig til en udenfogns Præst. I saadanne Sogne, som have flere Præster, regnes alle disse til den samme Menighed, hvor forskjellig deres Lære end kan være, og hvor særegne Menigheder der end kan have sluttet sig om Enhver af dem. Selv Kjøbenhavn, hvor dette Forhold især træder frem, er ikke undtaget fra Forslagets Bestemmelser. Istedetfor en saad Menighedsforsamling fremkommer i Virkeligheden en Sognesforsamling, der kun har et kirkeligt Skin; men af en saadan Mod kan det kirkelige Samfundsliv ikke drage nogen sund eller kraftig Næring. I de paatænkte saakaldte Menighedsraad vil en Præst kunne komme til at virke sammen med Præster og Røgmænd, som have modsatte Anstuelser om næsten alle kirkelige Forhold, ja som maaskee staae i aabenbar kirkelig Strid med ham. Den Samvirken, man saaledes vil frembringe, maa enten paa Grund af Modsætningerne blive fløv, og magtesløs eller føre til bittere og lidenskabelige Kampe, til Udsplittelse og Forvirring. Derimod er der ved Loven af 4de April 1855 som Udsugning af Sognebaandet betraaet en Weiher, ad hvilken det efterhaanden maa kunne